

ANA PEPELNIK

egész örökkévalóság

Egyszerűen abbahagytam hinni
hogy léteznek még szentjánosbogarak. Amikor
a szénát megforgatták az éjjel
a világot beragyogta zölddel. Mint a mindenség. A napok

hosszúak voltak és az élet
maga az örökkévalóság. A hang megfogható volt

és könnyedén megérintettem.
Tegnap mindenhol örökkévalóság volt
és átrakosgattam holnapra és holnaputánra
könnyedén. Mint a hangot. Kopogás pislákolás

csuklás mormogás könnyű érintés
szempillák csattanása és nyugtalan várakozás.

De a teljességből mely oly bolondul támaszkodott
az égnek és megkeverte a csillagok
kompozícióját hullott a szentjánosbogarak
ötlete. Azé az enyhe zöld

hangé mely ronda kis állatok
hasából jön föl. Az örökkévalóság elakadt.

* *Ana Peplnik* költő és fordító. Első kötete az *Ena od varijant kako ravnati s skrivnostjo* (Egy a változatok közül: hogyan bánjunk a titokkal – LUD Literatura) 2007-ben jelent meg, két évvel később, 2009-ben ugyanannál a kiadónál a második, az *Utrip oranžnih luči na semaforjih* (A szemafor pislákoló narancsárga fénye) és 2013-ban a harmadik, a *Cela večnost* (Egész örökkévalóság). Az amerikai irodalom fiatalabb és kevésbé fiatal költőgenerációtól fordít, e szerzők között találjuk Joshua Beckmant, Matthew Zaprudert, Matthew Rohrert, Noelle Kocot-t, Jennifer Clement-t, James Schuyler-t és Elizabeth Bishopot.

Szabadidejében a független Radio Študent bemondója, a hangok (kísérletező) kutatója különböző szóbeli/hangzó/hallgató/csikorgó/zörgő eseményeken, például a nemzetközi Metropoetica projektben, még gyakrabban a CPG harmadik kerekéént. Legszívesebben Ljubljanában él, alkot és alszik.

Egyszerre bealkonyult
és az út bal sarkából dongást
hallottunk. És zöld fényt.
Egy szegény kis lámpás hozzám ért

egészen gyengéden. Bebújt a szempillák alá
és elúzte az éjből a hangot vissza az örökkévalóságba.

bárka

Ez nem egy hajó. Ez egy hatalmas
elhagyatott ház. Ebből az ablakból
számoltunk hét ujjunkon össze
két oroszlánt két zsiráfot és két zebrát.

Mivel a ház szobáiban ahol alszunk
olykor gyerekek alszanak ezek a rajzok
teljesen normálisak. E házban

minden lehetséges. A zajos repedés
melyen át a szobába áramlik a megszűrt levegő
csirke melyet hálnak nevezel
és a furcsa készülék a rárajzolt

focilabdával. És a nagy varjú.
Reggel hétkor reggelizik
az ablakunk előtt. Tegnap diót

csirkecombot ma fél
őszibarackot. A homlokzat színes
lufikkal díszített és a levegő körötte
ritka mert árvíz van. Ezt a szobát

te árasztottad el könnyeiddel amelyek éjjel
folytak az utcán. A házat hajóvá változtattad
és az állatok egyszerre értelmet nyertek.

lökések

Semmi szél. Csak időnként
széllökések amiket egy vörösbegy okozott.
Épp mellettem. Mögöttünk
séta a tömbházak között egész héten.

Le és fel az utcán naponta párszor.
Még mindig mindenkinek saját kertje van.
Szorgalmasan művelik ha nem szűkölködnek.
Tele vannak spenóttal amit

senki nem főz meg.

sétához hasonló

Az utca egyszerre kiürül.
Ez a hó miatt van. Úgy zuhog ma
az utcákra mint nehéz függöny a színpadra.
Valami békét hoz magával és mint kés
a vajban eltűnik minden ami piszkos.
Most már tudom hogy ez azt jelenti egy zongora
jelenik meg megint és aztán kesztyűk
fojtott csengése melyek túl gyorsan csúszkálnak a billentyűkön.
Megint a kezében fogod tartani a katicát
és az utca végén az ölembe fogod tenni.
Hogy ne remegjek és hogy megőrizsem a békét
egy pár napra. Az utca és minden ami
ott van ma más. Fehér és üres.
Kissé idegenül hat ezért koncentrálok
a melegre az ölemben. Mindkét kezemmel tartom
a boldogságot amit a katica hoz
mindannyiszor mikor ránézek.

ez a világ

Nem régen használt írások. Elgyötört graffitik.
A szín lehullott és a betűk egyre halványultak. Ez
történik ha torlódások vannak. Megállt minden
a munkagépek a közlekedési lámpák a színes villamosok
és minden szem azokra az emberekre szegeződött akik ott
jártak ahol szokás szerint a forgalom sűrűsödik.

Zöld zsaruautók rendőrökkel teli. Az eseményt kamerákkal
jegyzetelik és a zsemlébe ketchupot nyomnak mellé.
Több fiatal leteszi a pisztolyt és hideg sört nyit
miközben elájul egy lány a tömeg közepén.

Minden irányból technót bömbölnek a hangszórók
fuck yuppies/fuck capitalism. A baloldali utcából
hársfa illata száll és egy fiú a lepattogzott falnak
támaszkodik melyen a felirat mehr obst essen.

A forróság éles volt és a konténerekből
dinnye és eper búzlott.
De valahogy minden úgy zajlott
ahogy kellett. Semmi rendetlenség
jó videofelvételek és hangos zene.
Sok boldog ember napfény és szerelem a házak mögött.